

Sylwia Wierzbicka-Pawłowska, Łucja Okulicz

Rembielin, pow. Przasnysz. Stanowisko "Łysa Góra" - 2

Informator Archeologiczny : badania 5, 121

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

REMBIELIN, pow. Przasnysz
Stanowisko "Izsa Góra" - 2

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej Uniwersy-
tetu Warszawskiego

Badania prowadziła mgr Sylwia Wiersbińska-Paw-
łowska oraz dr Luceja Okulicz. Finansował UW
z dotacją Komitetu Nauk Historycznych PAN.
Pierwszy sezon badań systematycznych: Cmenta-
ryskie i osada z wczesnej epoki żelaza.

Stanowisko leży na piaszczystej wyspie wśród łąk nad rzeką
Orsyce, około 2 km na północny-zachód od Chorsel.

Przebadano trzy ary w południowej części wzniesienia. W warst-
wie próchnicy ornaj obok licznych fragmentów ceramiki lepianej ręcz-
nie smażone dwie fibule typu duchowoskiego /brązowa i żelazna/,
dwie brązowe bransolety tego samego typu, fragmenty naszyjnika koł-
nierzewatego typu zachodnio-bałtyjskiego, kilka złamków zniszczonych
osłób brązowych i żelaznych, paciorek szklanych oraz kilka żużli i kil-
kamacie zabytków krzemianych. Poniżej próchnicy ornaj odkryte dolne
partie 45 jam grobowych z fragmentami ceramiki i kamieniami /niektó-
re z nich noszą ślady przepalania/ oraz dość licznymi węglami drzew-
nymi i sporadycznie - z małymi złamkami kości przepalonych i nieprze-
palonych. W jednej z jam natrafiono na krąg z dużych ciosów kamiennych.

W niezniszczonej orka części stanowiska, na stoku południowo-
wschodnim smażono w próchnicy skupienie dużych fragmentów glinia-
nej "prażnicy" i węgle drzewne a wśród nich półkozłek żelazny i sie-
kierka z prostokątną tulejką. Było to zapewne urządzenie do nawęglania
stali z okresu późnolateńskiego.

Ceramika wskazuje na przynależność stanowiska do wczesnożelaz-
nej kultury kurhanów zachodnio-bałtyjskich.

STOENICA-TRZYMORGI, pow. Piotrków patrz epoka brązu
Trybunalski

STREŻEW, pow. Sechaczew

patrz okres wpływów rzymskich

TARLAWKI, pow. Węgorzów
Stanowisko I "Gajowa Góra"

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej Uniwersy-
tetu Warszawskiego

Badania prowadził dr Jerzy Okulicz oraz
mgr Elżbieta Gąssowska. Finansował UW z do-